

รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 2/2569

วันที่ 24 เมษายน และ 29 เมษายน 2569 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม 2569

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม¹

นายวิทย์ รัตนกร (ประธาน) นายปิติ ดิษยทัต (รองประธาน) นางสาวสุวรรณี เจษฎาศักดิ์ นายไพบุลย์ กิตติศรีกังวาน นายเชาว์ เก่งชน นางสาวณีย์ ไทยรุ่งโรจน์

การประเมินภาพเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ

ข้อมูลเศรษฐกิจไทยก่อนเกิดสงครามในตะวันออกกลางสะท้อนแรงส่งทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าคาด โดยเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้จากการประชุมในเดือนกุมภาพันธ์ การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลชั่วคราวจากการส่งมอบรถยนต์ไฟฟ้าตามมาตรการสนับสนุนรถยนต์ไฟฟ้า (EV 3.0) ที่สิ้นสุดเมื่อปลายปีก่อน ด้านการลงทุนภาคเอกชนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการส่งออกสินค้าขยายตัวสูงกว่าคาดจากความต้องการสินค้ากลุ่มเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ซึ่งภายใต้แนวโน้มดังกล่าว คาดว่าเศรษฐกิจไทยทั้งปี 2569 จะขยายตัวได้ร้อยละ 2.3 สะท้อนความเข้มแข็งในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยก่อนภาวะสงคราม

อย่างไรก็ดี สงครามในตะวันออกกลางส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจผ่านการเพิ่มภาระต้นทุนของภาคธุรกิจและการบั่นทอนกำลังซื้อของภาคครัวเรือน โดยผลกระทบของสงครามครั้งนี้มีความแตกต่างจากอดีตในหลายมิติ ได้แก่ (1) ราคาพลังงานโลกปรับสูงขึ้นมาก และจะไม่กลับสู่ระดับก่อนเกิดสงครามตลอดช่วงประมาณการ เนื่องจากอุปทานพลังงานปรับลดลงมากจากการปิดช่องแคบฮอร์มุซที่เป็นจุดขนส่งสำคัญ และการทำลายโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน (2) ผลกระทบเกิดขึ้นเป็นวงกว้าง โดยกระทบการเดินทางและการขนส่ง รวมถึงทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบบางประเภท และ (3) ประเทศในเอเชียรวมถึงไทยได้รับผลกระทบสูงกว่าประเทศอื่น เนื่องจากพึ่งพาการนำเข้าพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์จากตะวันออกกลางในสัดส่วนสูง

ภายใต้กรณีฐานที่สถานการณ์คลี่คลายภายในครึ่งแรกของปี 2569 เศรษฐกิจไทยในปี 2569 และ 2570 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.5 และ 2.0 ตามลำดับ จากผลกระทบของสงคราม โดย (1) การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอลงตามค่าครองชีพที่ปรับเพิ่มขึ้นและรายได้ที่มีแนวโน้มลดลง แม้จะมีมาตรการช่วยเหลือเฉพาะจุดของภาครัฐให้กับกลุ่มที่ได้รับผลกระทบและกลุ่มเปราะบางบ้างแล้ว อาทิ การสนับสนุนเงินช่วยเหลือแก่กลุ่มขนส่ง และการขยายวงเงินค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคชั่วคราวผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทั้งนี้ ประมาณการข้างต้นยังไม่รวมผลของมาตรการภาครัฐที่อาจมีเพิ่มเติม (2) ภาคการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากข้อจำกัดและต้นทุนการเดินทางที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลาง ยุโรป และมาเลเซีย ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 และ 2570 คาดว่าจะปรับลดลง 2.0 และ 0.5 ล้านคน

¹ นายสันติธาร เสถียรไทย ลาออกจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผลในวันที่ 2 เมษายน 2569

จากประมาณการเดิม มาอยู่ที่ 33 และ 35.5 ล้านคน ตามลำดับ และ (3) การลงทุนภาคเอกชนยังมีแนวโน้มขยายตัว โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และศูนย์ข้อมูลเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การลงทุนในระยะข้างหน้าเผชิญความไม่แน่นอนสูง ซึ่งอาจส่งผลให้ธุรกิจบางส่วนทบทวนหรือชะลอการลงทุนบ้างเพื่อประเมินผลกระทบจากสงคราม และ (4) การส่งออกสินค้ายังมีแนวโน้มขยายตัวดีตามความต้องการสินค้าเทคโนโลยีที่ยังมีต่อเนื่อง แม้การส่งออกสินค้าไปตะวันออกกลางจะปรับลดลง ทั้งนี้ เศรษฐกิจในระยะข้างหน้าเผชิญความเสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยต้องติดตามความเสี่ยงจากภาวะสงครามที่อาจยืดเยื้อและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน (supply disruption) ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการจ้างงาน ขณะที่มาตรการทางการคลังที่อาจมีเพิ่มเติมจะช่วยให้เศรษฐกิจในปี 2569 ขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้ แต่จะปรับลดลงในปี 2570 เมื่อผลของมาตรการหดลงและผลของฐานที่สูงขึ้น

สำหรับผลกระทบของสงครามต่อภาคธุรกิจ ภาคธุรกิจได้รับผลกระทบแตกต่างกัน จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับภาคธุรกิจผ่านโครงการ Business Liaison Program (BLP) พบว่าบางธุรกิจได้รับผลกระทบแล้วตั้งแต่เดือนมีนาคม ได้แก่ กลุ่มพึ่งพาพลังงานสูง เช่น ขนส่ง สายการบิน ประมง กลุ่มท่องเที่ยว เช่น โรงแรม และกลุ่มที่วัตถุดิบขาดแคลน เช่น ปิโตรเคมี พลาสติก ขณะที่บางธุรกิจคาดว่าจะเริ่มได้ผลกระทบในไตรมาสที่ 2 ภายหลังจากสต็อกวัตถุดิบที่มี 1-3 เดือนหมดลง เช่น อาหาร ยานยนต์ วัสดุก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม มีบางธุรกิจได้รับผลดี อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ที่ได้แรงหนุนจากความกังวลต่อราคาน้ำมัน ทั้งนี้ **ภาคธุรกิจได้เตรียมแนวทางการปรับตัว** อาทิ (1) การปรับการผลิตเพื่อลดต้นทุน โดยหันไปใช้วัตถุดิบทางเลือกที่ต้นทุนลดลง และการลดวันทำงานเพื่อลดต้นทุนแรงงาน (2) การปรับการขายเพื่อเพิ่มรายได้ โดยการหาตลาดใหม่ทดแทน เช่น ธุรกิจโรงแรมที่เน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะสั้น (short-haul) และนักท่องเที่ยวไทยมากขึ้น (3) การส่งผ่านราคา และ (4) การรักษาสภาพคล่อง โดยเน้นถือเงินสดมากขึ้นและชะลอการใช้จ่ายลงทุนขนาดใหญ่ **กรมการบางส่วนแสดงความกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการส่งผ่านราคาของธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs** และสอบถามว่ามีความเสี่ยงที่ธุรกิจไม่สามารถส่งผ่านราคาได้จนต้องปิดกิจการหรือไม่ ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงว่ามีธุรกิจบางส่วนที่ไม่สามารถส่งผ่านราคาหรือส่งผ่านได้เพียงบางส่วนเนื่องจากกำลังซื้ออ่อนแอ จึงต้องปรับตัวด้านอื่นควบคู่กันไป เช่น โรงแรมที่เลือกคงราคาเดิมแต่มีของสมนาคุณให้ ทั้งนี้ ปัจจุบันยังไม่เห็นผลกระทบต่อการปิดกิจการชัดเจน แต่ความเสี่ยงอาจเพิ่มขึ้นหากสงครามยืดเยื้อจนถึงครึ่งหลังของปี

คณะกรรมการฯ สอบถามเกี่ยวกับผลของมาตรการทางการคลังที่อาจมีเพิ่มเติมต่อประมาณการเศรษฐกิจ ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงว่ากรอบวงเงินและรูปแบบของมาตรการยังไม่มีชัดเจน ภายใต้ข้อสมมติมาตรการทางการคลังวงเงินรวม 300,000 ล้านบาทที่ครอบคลุมมาตรการเงินโอนเพื่อบรรเทาผลกระทบ และบางส่วนเป็นการลงทุนเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน ฝ่ายเลขานุการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้ในกรณีฐานประมาณร้อยละ 0.5 – 0.7 แต่จะปรับลดลงในปี 2570 ประมาณร้อยละ 0.5 เมื่อผลของมาตรการหมดไปและผลของฐานที่สูงขึ้น **คณะกรรมการฯ เห็นว่ามาตรการที่เน้นกระตุ้นการบริโภคจะช่วยให้เศรษฐกิจเติบโตเพียงระยะสั้น การออกมาตรการควรให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ และคำนึงถึงการรักษาพื้นที่ทางการคลัง (fiscal space) ภายใต้สถานการณ์**

ที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยผลกระทบของสงครามในตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทยยังไม่ชัดเจน และสถานการณ์อาจทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต จึงควรหลีกเลี่ยงมาตรการกระตุ้นการบริโภคที่ไม่เฉพาะเจาะจงเท่าที่ควรซึ่งอาจสร้างข้อจำกัดต่อการดำเนินนโยบายในอนาคต แต่ควรเน้นมาตรการที่ช่วยปรับโครงสร้างพลังงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เชื้อเพลิงและสนับสนุนพลังงานสะอาด เพื่อลดความเปราะบางต่อความผันผวนของราคาน้ำมันในอนาคต

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ในปี 2569 ก่อนจะปรับลดลงมาเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ในปี 2570 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นจากที่ติดลบร้อยละ 0.5 ในไตรมาสแรกของปีนี้ตามราคาพลังงานที่ปรับเพิ่มขึ้นและการส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้น รวมถึงราคาหมวดอาหารสดมีแนวโน้มปรับขึ้นเพิ่มเติมจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้น โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่สูงกว่าขอบบนของกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 3.0 ตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2569 และจะทยอยปรับลดลงในปี 2570 หลังปัจจัยด้านอุปทานทยอยคลี่คลาย สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2569 และ 2570 มีแนวโน้มอยู่ที่ร้อยละ 1.6 และ 1.5 ตามลำดับ ตามการส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นไปยังราคาสินค้าและบริการ แต่การปรับขึ้นราคาจะไม่เป็นวงกว้างและต่อเนื่อง เนื่องจากผู้ประกอบการส่งผ่านต้นทุนได้จำกัดภายใต้อุปสงค์ที่อ่อนแอ ด้านเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย โดยอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะสั้น 1 ปี ที่สำรวจจากผู้ประกอบการปรับสูงขึ้นบ้าง ขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางในอีก 5 ปี ชำนาญจากข้อมูลตลาดการเงินและการสำรวจนักวิเคราะห์ที่ยังใกล้เคียงเดิม

คณะกรรมการฯ สอบถามเกี่ยวกับการส่งผ่านราคาของภาคธุรกิจและความเสี่ยงของการปรับขึ้นราคาสินค้าและบริการเป็นวงกว้างและต่อเนื่อง (second-round effect) ในบริบทปัจจุบัน ฝ่ายเลขานุการฯ ประเมินว่าการส่งผ่านราคาของผู้ประกอบการจะเป็นไปตามต้นทุนที่สูงขึ้นเป็นหลัก และความเสี่ยง second-round effect ค่อนข้างจำกัด โดยจากการสำรวจผู้ประกอบการราว 150 ราย พบว่าธุรกิจส่วนใหญ่คาดว่าจะปรับขึ้นราคาไม่เกินร้อยละ 20 ของต้นทุนที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การปรับขึ้นราคาขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ โดยธุรกิจที่ปรับราคามากกว่าร้อยละ 20 เป็นกลุ่มที่ต้นทุนสูงชันมากหรือมีความต้องการเพิ่มขึ้นจากการเร่งซื้อของผู้บริโภค เช่น บรรจุก๊าซพลาสติก เคมีภัณฑ์ น้ำมันพืช และสายการบิน ขณะที่ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถปรับขึ้นราคาได้ เนื่องจากได้ทำสัญญาคำสั่งซื้อล่วงหน้าไว้แล้ว หรือเผชิญการแข่งขันที่สูงและกำลังซื้อที่ลดลง สำหรับความเสี่ยง second-round effect ของไทยมีจำกัด เนื่องจาก (1) โครงสร้างของตลาดแรงงานไทยที่ยืดหยุ่นและแรงงานมีอำนาจต่อรองน้อย ทำให้มีโอกาสต่ำในการเกิดวัฏจักรการเพิ่มขึ้นค่าจ้างและราคาสินค้า (wage-price spiral) (2) เงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวอยู่ในกรอบเป้าหมาย และ (3) แรงกดดันด้านอุปสงค์มีจำกัดตามแนวโน้มเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามพัฒนาการและความเสี่ยงเงินเฟ้ออย่างใกล้ชิด จากทั้งราคาพลังงานและการขาดแคลนวัตถุดิบที่อาจยืดเยื้อกว่าคาดจากการปิดช่องแคบฮอร์มุซ การส่งผ่านต้นทุนไปยังราคาของผู้ประกอบการที่อาจสูงกว่าคาด และอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ที่อาจปรับสูงขึ้น

การประเมินภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน

ราคาสินทรัพย์และอัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนไหวผันผวนจากความไม่แน่นอนของสงครามในตะวันออกกลาง อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยโดยรวมปรับสูงขึ้นในทิศทางเดียวกับตลาดโลก ตามความกังวลด้านเงินเฟ้อและอุปทานพันธบัตรรัฐบาลไทยที่อาจปรับเพิ่มขึ้น ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ปรับอ่อนค่าลงเนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจไทยพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางค่อนข้างสูง รวมถึงความกังวลต่อสถานการณ์สงคราม และการคาดการณ์การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก อย่างไรก็ตาม ราคาสินทรัพย์เริ่มกลับมาอยู่ในระดับใกล้เคียงช่วงก่อนเกิดสงคราม แม้ราคาน้ำมันโลกยังคงผันผวนและอยู่ในระดับสูง สะท้อนมุมมองของตลาดการเงินต่อสงครามว่าอาจไม่ยืดเยื้อและมีผลกระทบจำกัด

สินเชื่อโดยรวมทรงตัวและมีแนวโน้มขยายตัวต่ำในปี 2569 สถาบันการเงินยังระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ โดยเน้นดูแลลูกหนี้เดิมหรือปล่อยสินเชื่อที่มีหลักประกัน และอยู่ระหว่างการประเมินผลกระทบของสงคราม ด้านคุณภาพสินเชื่อโดยรวมทรงตัวในช่วงที่ผ่านมา แต่ต้องติดตามผลกระทบของสงครามต่อสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากราคาพลังงานและวัตถุดิบที่ปรับเพิ่มขึ้น กลุ่มที่เปราะบางอยู่เดิมจากโควิด และกลุ่มที่สามารถส่งผ่านต้นทุนไปยังราคาได้จำกัด ด้านอัตราดอกเบี้ยในระบบธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงสอดคล้องกับการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ผ่านมา แต่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สินเชื่อธุรกิจ SMEs ขนาดเล็ก (small and micro SMEs) ยังอยู่ในระดับสูง ตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูง รวมทั้งการเข้าถึงสินเชื่อเพิ่มขึ้นผ่านผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยสูง

การพิจารณานโยบายการเงิน

- ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน คณะกรรมการฯ เห็นร่วมกันว่า อัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันยังเป็นระดับที่เหมาะสม ภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง โดยอภิปรายในประเด็นสำคัญ ดังนี้
 - อัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นเป็นผลจากปัจจัยด้านอุปทาน (supply-driven inflation) โดยความเสี่ยง second-round effect ของเงินเฟ้อไทยจำกัด และเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวในกรอบเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เงินเฟ้อมีความเสี่ยงด้านสูง จึงต้องติดตามพัฒนาการเงินเฟ้อและเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางอย่างใกล้ชิด
 - เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากผลกระทบของสงครามในตะวันออกกลาง และมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหากสงครามรุนแรงและยืดเยื้อจนส่งผลให้เกิดการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน (supply disruption) ซึ่งอาจกระทบภาคการผลิตและการจ้างงานในระยะต่อไป ทั้งนี้ กรณีที่รัฐบาลออกมาตรการทางการคลังเพิ่มเติม เศรษฐกิจในปี 2569 อาจขยายตัวสูงกว่าที่ประเมินไว้

- **ลินเชอมีแนวโน้มนทงตัวในระดับต่ำ** โดยสถาบันการเงินอยู่ระหว่างประเมินผลของสงครามและยังคงระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ ขณะที่ค่าเงินบาทปรับอ่อนค่าในทิศทางเดียวกับสกุลเงินภูมิภาคสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- **คณะกรรมการฯ อภิปรายเกี่ยวกับบทบาทของนโยบายการเงินในการดูแลความผันผวนของเงินเฟ้อจากปัจจัยด้านอุปทาน** กรรมการส่วนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อแบบยืดหยุ่น (flexible inflation targeting) ควรพิจารณาที่มาของเงินเฟ้อและไม่ควรตอบสนองต่อแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานโดยไม่จำเป็น เนื่องจากนโยบายการเงินมีประสิทธิผลจำกัดในการดูแลเงินเฟ้อด้านอุปทานทั้งในช่วงที่อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นหรือในช่วงที่ปรับลดลง อย่างไรก็ตาม ภายใต้บริบทที่เงินเฟ้อมีความเสี่ยงสูงขึ้น คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามราคาพลังงานและการขาดแคลนวัตถุดิบที่อาจยืดเยื้อกว่าที่ประเมินไว้ การส่งผ่านราคาของผู้ประกอบการที่สูงกว่าคาด และอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางที่อาจปรับสูงขึ้น
- **คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายปัจจุบันที่ร้อยละ 1.00 เป็นระดับที่เหมาะสมและสามารถรองรับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อได้หลายฉากทัศน์** โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาว่าการขึ้นดอกเบี้ยในขณะที่ยังไม่เห็นสัญญาณความเสี่ยงเงินเฟ้อชัดเจน จะซ้ำเติมธุรกิจและครัวเรือนกลุ่มที่เปราะบางอยู่เดิมและอยู่ระหว่างการปรับตัว ขณะที่การลดดอกเบี้ยภายใต้บริบทปัจจุบันที่ความไม่แน่นอนยังอยู่ในระดับสูงจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ อาจเพิ่มความเสี่ยงให้เงินเฟ้อคาดการณ์ระยะปานกลางปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งจะสร้างผลเสียต่อเศรษฐกิจในระยะยาว
- **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการแก้ไขปัญหาและบรรเทาผลกระทบจากสงครามในตะวันออกกลางจำเป็นต้องผสมผสานนโยบายหลายด้านเสริมกัน** ทั้งนโยบายการเงิน นโยบายการคลัง และมาตรการทางการเงินเฉพาะจุด โดยควรรักษาสมดุลระหว่างการบรรเทาผลกระทบเศรษฐกิจในระยะสั้น และการสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในระยะยาว อาทิ การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจปรับตัวเพื่อเพิ่มผลิตภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และรองรับความผันผวนของราคาพลังงานในอนาคต นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงประสิทธิผลและขีดความสามารถในการดำเนินนโยบาย (policy space) ของทั้งนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่มีอยู่จำกัด

การตัดสินใจนโยบายการเงิน

คณะกรรมการฯ มีมติเป็นเอกฉันท์ (6 ต่อ 0 เสียง) ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี

คณะกรรมการฯ เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมครั้งนี้ โดยประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากสงคราม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นจากปัจจัยด้านอุปทาน (supply-driven inflation) โดยมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นในปีนี้แต่จะโน้มลดลงในปีหน้าตามแรงกดดันด้านอุปทานที่คาดว่า จะทยอยคลี่คลาย

มองไปข้างหน้า คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่เหมาะสมในการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ภัยทางการเงินเพื่อปรับสูงขึ้น จึงต้องติดตามพัฒนาการเงินเพื่อและเงินเพื่อคาดการณ์ในระยะปานกลางอย่างใกล้ชิด

สายนโยบายการเงิน

13 พฤษภาคม 2569